

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

"มูลค่าเพิ่มของพลอยจากกรรมวิธีการเผา : กรณีศึกษาจังหวัดจันทบุรี" ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในหลายด้านไม่ว่าจะเป็นภาพรวมของโครงสร้างการผลิต แหล่งผลิต การจ้างงาน รวมถึงการตลาดของพลอยเผา และที่สำคัญคือ การมุ่งที่จะวิเคราะห์ถึงมูลค่าเพิ่มจากกรรมวิธีนี้ โดยสามารถที่จะสรุปผลการศึกษาในแต่ละประเด็นดังนี้

1. โรงงานเผาพลอยทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัดนั้น มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่ผ่านมาเฉลี่ยประมาณ 15 ปี ซึ่งระยะเวลาที่ยาวนานพอสมควรนี้เปรียบเสมือนประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาเป็นลำดับ จึงเป็นเรื่องยากที่ผู้ลงทุนรายใหม่ที่ไม่มีประสบการณ์อย่างเพียงพอจะเข้าร่วมในกิจกรรมนี้ และจะมีลักษณะของการดำเนินงานในด้านการเผาเพียงอย่างเดียวมากกว่าที่จะดำเนินงานทั้งเผาและเจียรไนร่วมกัน เป็นเพราะการเผาจะมีมูลค่าของผลตอบแทนที่สูงกว่าการเจียรไนมาก ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบการมีความสามารถในการเผาก็จะทำการเผาเพียงอย่างเดียวประมาณร้อยละ 85 ส่วนถ้าจะพิจารณาถึงสถานภาพของโรงงานแล้วส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 จะทำการเผาพลอยที่เป็นพลอยของตนเองเท่านั้นมากกว่าที่จะรับจ้างเผาพลอยของบุคคลอื่นเพราะแต่ละโรงก็มุ่งหมายที่จะส่งวนสูตรลับของตนไว้นั่นเอง ไม่ต้องการให้บุคคลอื่นเข้ามาเป็นผู้แข่งขันในตลาดด้วย

2. อุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดในการเผาพลอยนั้นก็คือ เตาเผา ที่มีอยู่หลายระบบด้วยกัน ซึ่งโรงงานเผาส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 45 ได้เลือกใช้เตาเผาระบบถ่านมากที่สุด อันเนื่องจากราคาที่ต่ำกว่าระบบอื่น ทำให้โรงงานเผาในครัวเรือนที่มีอยู่จำนวนมากที่สุดในจังหวัดได้เลือกใช้ระบบนี้ ส่วนเตาเผาระบบก๊าซ เตาเผาระบบไฟฟ้าและเตาน้ำมันถูกเลือกนำมาใช้ตามลำดับ แม้เตาเผาไฟฟ้าจะมีผู้เลือกใช้น้อยเพราะราคาค่อนข้างสูงแต่ก็มีประโยชน์ในด้านควบคุมอุณหภูมิได้ดีที่สุด โดยแต่ละโรงงานเผามีจำนวนเตาที่ใช้เผาประมาณ 2 เตา และมีราคาเฉลี่ยประมาณ 114,500 บาท ซึ่งสามารถจำแนกเป็นรายละเอียดของเตาแต่ละระบบดังนี้คือ เตาเผาระบบไฟฟ้า มีราคาเฉลี่ยประมาณ 370,000 บาท เตาเผาระบบก๊าซ 102,000 บาท เตาเผาระบบน้ำมัน 50,000 บาท และเตาเผาแบบถ่าน 22,222.22 บาท

3. ปัจจุบันการดำเนินงานด้านการเผาพลอยนั้น ปัญหาหลักที่ต้องเผชิญ คือ การขาดแคลนวัตถุดิบ เนื่องจากพื้นดินสมบูรณ์ภายในประเทศมีน้อยลงทำให้ปริมาณวัตถุดิบมีน้อยลงตามไปด้วยเหลืออยู่เพียงร้อยละ 12.5 จึงจำเป็นต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อมาทดแทนอุตสาหกรรมการเผาพลอยในจังหวัดคิดเป็นร้อยละ 87.5

4. เมื่อพิจารณาถึงอัตราการจ้างงานที่มีต่ออุตสาหกรรมการเผาพลอยแล้วมีจำนวนค่อนข้างต่ำ เพราะในระบบการเผาที่มีขั้นตอนที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ใช้แรงงานน้อยอาศัยเพียงประสบการณ์ของผู้ควบคุมเตาเท่านั้น ส่วนใหญ่ผู้เผาและเจ้าของโรงงานก็จะเป็นคนเดียวกันเสียมากกว่า ดังนั้นแต่ละโรงงานจึงอาศัยแรงงานในการเผาเพียง 2 - 3 คนเท่านั้น และแรงงานทั้งหมดก็จะเป็นคนภายในจังหวัดเองทั้งสิ้น เมื่อแรงงานเป็นเจ้าของกิจการเองก็กำหนดค่าจ้างของตนเองตามความพอใจเป็นหลักขึ้นอยู่กับขนาดของการเผาพลอยในแต่ละครั้งนั่นเอง

5. ลูกค้าที่ซื้อพลอยเผาในตลาดส่วนใหญ่ ประมาณ ร้อยละ 95 จะเป็นลูกค้าชาวไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มในขั้นอื่นต่อไป เช่นจะเห็นได้จากเมื่อนำพลอยไปประกอบเป็นเครื่องประดับแล้วทำให้มีมูลค่าส่งออกไปขายยังต่างประเทศทำรายได้ให้ประเทศปีละหลายหมื่นล้านบาทตามมา ดังนั้นตลาดพลอยเผาเกือบทั้งหมดจึงเป็นลูกค้าชาวไทย ส่วนชาวต่างประเทศจะหันไปบริโภคพลอยที่แปรรูปเป็นเครื่องประดับเสียมากกว่า

6. จากข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายต่าง ๆ ที่นำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มของพลอยที่ผ่านการเผาแล้ว พบว่ากรรมวิธีการของการเผาพลอยได้สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพลอยในอัตราที่สูงมาก ซึ่งหากว่าทำการพิจารณาเฉพาะผลต่างของราคาพลอยดิบกับพลอยที่ผ่านการเผาแล้ว อาจจะทำให้มีผู้ที่สนใจอยากจะเข้าร่วมเป็นผู้ผลิตคนหนึ่งในอุตสาหกรรมนี้ อย่างไรก็ตามพบว่าในการเผาพลอยยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ควรจะต้องคำนึงถึงคือ

- เมื่อแยกการพิจารณาผลของปัจจัยการผลิตทั้ง 4 ชนิด คือ ที่ดิน ทน แรงงาน และผู้ประกอบการที่มีส่วนต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพลอยเผาแล้วพบว่าปัจจัยทางด้านของผู้ประกอบการ มีสัดส่วนในการสร้างมูลค่าเพิ่มในอัตราส่วนที่สูงถึงร้อยละ 99.87 ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้ ความสามารถ และความชำนาญพิเศษของผู้ประกอบการ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับพลอยเผา ซึ่งผู้สนใจที่ต้องการจะเข้าสู่อุตสาหกรรมนี้หากไม่มีความรู้ความชำนาญที่ดีแล้วก็ยากที่จะประสบความสำเร็จได้

- จากผลของการศึกษาพบว่าในการเผาพลอย แต่ละครั้งอาจจะไม่ประสบความสำเร็จตามที่ต้องการเสมอไป ซึ่งความสำเร็จในการเผาพลอยเฉลี่ยแล้วอยู่ในอัตราส่วนร้อยละ 58.50 เท่านั้น จะเห็นได้ว่าอัตราส่วนของความล้มเหลวจากการเผานั้นยังมีอัตราที่สูงมาก ดังนั้นผู้ลงทุนควรตระหนักถึงจุดนี้อย่างรอบคอบ

7. การคำนวณด้วยวิธีมูลค่าเพิ่มของพลอย ทำให้สามารถทราบรายได้สุทธิของอุตสาหกรรมการเผาพลอยได้อย่างแม่นยำมากขึ้น จากตัวเลขที่ทางสำนักงานพาณิชย์จังหวัดจันทบุรี ได้ประมาณการเกี่ยวกับเงินทุนหมุนเวียนที่ซื้อขายอัญมณีกันภายในจังหวัดปีหนึ่ง ๆ มีมูลค่าประมาณ 20,000 - 30,000 ล้านบาท จำนวนดังกล่าวนี้ได้รวมเอาตัวเลขมูลค่าเพิ่มของการเผา

พลอยอยู่ด้วยคิดเป็นจำนวนเท่ากับ 1,232,979,748 ล้านบาทต่อปี นับได้ว่าเป็นจำนวนเงินที่มากยิ่งขึ้น หากเกิดจากการเผาที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นพยายามลดความสูญเสียลง ย่อมส่งผลให้มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมด้านนี้มีส่วนช่วยต่อระบบเศรษฐกิจได้เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดตั้งสถานที่ที่เป็นทางการที่มีความพร้อมสำหรับการวิจัย และอบรมถึงขั้นตอนวิธีต่าง ๆ ที่ถูกต้องของกระบวนการเผาพลอยเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะที่ผ่านมาผู้ประกอบการในด้านนี้จะอาศัยการลองผิดลองถูกกันมาตลอด ขาดการวิจัยและพัฒนาอย่างถูกต้อง จะเห็นได้ชัดจากการที่มีการคิดค้นด้านการเผาพลอยกันมาตั้งแต่ พ.ศ. 2513 นับเป็นเวลาถึง 29 ปีแล้วก็ตาม แต่ความสำเร็จในการเผาเฉลี่ยแล้วอยู่ในอัตราที่ไม่สูงนักยังมีความเสี่ยงแฝงอยู่มาก หากมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบมากขึ้นคาดว่าจะส่งผลให้มูลค่าเพิ่มของพลอยในกรรมวิธีนี้มีโอกาสเพิ่มขึ้นได้อีกหลายร้อยล้านบาทต่อปี
2. การพัฒนาในด้านเทคโนโลยีของอุปกรณ์ที่ใช้ในการเผาพลอยให้มีมาตรฐานสูงขึ้น เพราะส่วนใหญ่ที่ดำเนินงานกันอยู่ยังมีการใช้เทคนิคการผลิตในระดับต่ำ อุปกรณ์เผาที่ผู้ประกอบการจำนวนเกือบครึ่งยังเลือกใช้เป็นตัวเผาระบบถ่านอยู่ทั้งที่เป็นการยากในการควบคุมอุณหภูมิความร้อนที่แน่นอนให้ได้คุณภาพของพลอยออกมาตามที่ต้องการ เพราะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเงินลงทุน จุดนี้หากมีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาให้การสนับสนุนโดยการจัดสรรอุปกรณ์เหล่านี้ในราคาที่ถูกลงเสริมให้แก่ผู้ประกอบการ เมื่อนั้นความล้มเหลวจะได้ลดลงและถูกแทนที่ด้วยความสำเร็จในอัตราที่สูงขึ้น
3. ผู้ประกอบการควรมีการตั้งชมรมเพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และหาแนวทางป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นร่วมกัน น่าจะเป็นหนทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่า เพราะนับวันการพัฒนาในด้านการเผาจะต้องก้าวหน้าให้ทันกับความยากที่มากขึ้นของการเผาอันเนื่องมาจากพลอยที่มาจากแหล่งอื่นภายนอกประเทศ ย่อมเกิดจากการกำเนิดของแร่ธาตุที่ต่างชนิดกัน
4. ควรส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไปได้เข้าใจว่าสีที่สวยงามของพลอยที่ผ่านกรรมวิธีการเผานั้นก็มีคุณภาพไม่ต่างไปจากพลอยดิบที่มีสีสวยตามธรรมชาติเลยเพราะสีที่สวยงามจากการเผานั้นจะอยู่คงทนถาวรตลอดไป เพื่อให้พลอยเผาได้รับการยอมรับ และมีความต้องการซื้อของผู้บริโภคที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันยังมีบุคคลบางท่านเข้าใจผิดคิดว่าพลอยเผานั้นมีคุณภาพที่ด้อยกว่าพลอยดิบที่มีสีสวยตามธรรมชาติ

5. บุคคลบางท่านที่คลุกคลีอยู่กับวงการพลอยเป็นระยะเวลานานบางท่านมีประสบการณ์มาก สามารถดูลักษณะของพลอยได้อย่างแม่นยำเกี่ยวกับคุณภาพของสีที่สามารถจะเปลี่ยนได้และกลุ่มคนประเภทนี้เองที่มีความสามารถแต่ด้วยซึ่ง โอกาสในการประกอบกิจการ เป็นไปได้หากรัฐบาลได้สังเกตเห็นประสิทธิภาพในการเพิ่มรายได้ของพลอยที่มีต่อประเทศแล้วควรรหาทางเข้าไปสนับสนุนแหล่งเงินให้กู้ยืมที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนต่อคนเหล่านั้น